

Verðlaunaljóð

7. bekkur

eftir þau

Gyða Jóhannsdóttur 7. AH

og

Hjalta Rafn Sveinsson 7. RF

og

Aníta Rós Þorsteinsdóttur 7. RF

1. sæti og ljóð skólans

Amma engill

*Þú situr þarna svo þögul
og ekkert nema él á rúðunni heyrir,
þú situr bara þarna
og hugsar um það sem þér nálgast
...dauðinn...*

*Ég finn til
ég vil ekki að þú farir,
þú sem varst mér svo góð,
minni þitt dofnar og þú manst ei eftir mér,
ég labba til þín og heilsa,
þú virtist hrædd en ekki óttast,
ég er vinur.*

*Hvít kista, friðsæl kirkja, sorgmætt fólk.
„Ekki fara, ekki fara“, græt ég,
samt, innst inni veit ég að það er þér fyrir bestu,
ég elska þig, ég elska þig, ég elska þig,
farðu í friði og skilaðu ástarkveðju til afa.*

Höf: Gyða Jóhannsdóttir 7.AH

2. sæti

Bókin

Bækur eru sjaldan fundnar jafn góðar og þessi hér,
en alltaf
eru þó allskonar flokkar.
Spenna, gaman, skáld og dramantík,
en þessi er þetta allt
en það er mikið á bak við þessa bók
það er tungumál, reynsla og margt miklu fleira,
en gettu nú hvaða bók þetta er
já, það er rétt,
þetta er lífið sjálft.

Höf: Hjalti Rafn Sveinsson 7.RF

3. sæti

Allt & ekkert

Það sem við gerum er búið og gert.
Ekki er aftur snúið.
Við grátum.
Við hlæjum.
Okkur mistekst.
En lífið er listaverk...

Við höfum ekkert strokleður.

Höf: Aníta Rós Þorsteinsdóttir 7.RF